

TERJE EIDSVÅG
Mobil: 951 98 733

▼ ANNONSE

Tilbake i front: Jan Ingvar Toft er tilbake som vokalist i Vamp, 17 år etter at han sluttet i bandet. Han er noe av det beste ved den nye utgaven av bandet, i følge vår anmelder. FOTO: MARIANN DYBDAHL

Nygammelt Vamp på godt og greit

Å si at de varmet 5000 i Borggården er å dra det for langt, men den nye utgaven av Vamp var relativt overbevisende.

Da to av originalmedlemmene i Vamp brøt med bandet i fjor, kunne det se ut som om fortsettelsen av bandet ville bli et slags Staveland & sønn. Siden da har kaptein på Vamp-skuta Øyvind Staveland fått med seg bandets første og beste vokalist Jan Ingvar Toft og enda mer overraskende rekruttert bluesartisten Bjørn Berge som ny gitarist i bandet.

Siden debutalbumet i 1993 har Vamp skapt en imponerende merkevare med maritim folkpop med noen kombinasjoner av tekst og melodi som alt har blitt norske klassikere. At de trakk 5000 tilhørere, mer enn noen andre hittil i år under Olavsfestdagene i år, til bandets første konsert i Borggården, sier noe om deres posisjon.

Det er stor forskjell på den unge, gjennombruddssterke utgaven i Vamp som spilte i Samfundet for drøyt 20 år siden og dagens utgave. Det er levdt liv i ansiktene på Staveland og Toft, noe som særlig kler de sangene som formidler noe av det.

Det har vært dyktige vokalister i Vamp siden Toft sluttet, men hans tilbakekomst er kanskje det beste ved årets utgave av bandet. Gitarist og banjo-spiller Bjørn Berge gir noen av sangene et kledelig anstrøk av blues og hans referanser.

Det låter likevel ikke som om den nygamle utgaven av bandet helt har funnet sin form og unyttet mulighetene som ligger i den nye besetning. Muligens fordi Vamp har en merkevare å passe på, med mange epoker av fortid og populære plater å tilpasse ny drakt.

Det tok ikke av i Borggården, men med jevne mellomrom viste Vamp seg som solide formidlere av slitesterk, folkelig poprock det er lett å stemple «Godt Norsk», uten ironi. Oppbyggingen av konserten hadde nok kledd et lydhørt publikum innendørs bedre, men starten og

TERJE EIDSVÅG

ARTIST: Vamp

STED: Borggården, Olavsfestdagene fredag kveld

PUBLIKUM: 5 000

▼ ANNONSE

Sjefen og nygitaristen: Øyvind Staveland styrer Vamp-skuta videre med Bjørn Berge som ny gitarist i bandet som trakk over 5000 til Borggården fredag. FOTO: MARIANN DYBDAHL

finalen ble folkefest som nådde helt inn i skrålet i de bakre rekker.

En utfordring med den nye utgaven av Vamp er rollen til Vamp-sjefens sønn, Odin, som nå veksler mellom trommer, tangenter og vokal. I hovedsettet sang han tre ballader, noe som nok var én for mye. Samtidig var den beste av dem, «På bredden» et høydepunkt i konserten, delvis fordi den også hadde fine bidrag fra Toft og Berge i arrangementet.

Gledelig mange sanger fra bandets første album, «Godmorgen, Søster» fra 1993 preget konserten, til glede for delen av publikum som var kommet mest for å høre hele konserten. Som stadionkonsert betraktet kom det samlende løftet først mot slutten, når de serverte perlene alle kunne.

Det er godt gjort av bandet å servere signatursangen som har fulgt dem siden starten, «Tir n'a Noir» med såpass glød og kjærlighet. Jan Ingvar Toft tok den suverent tilbake. Han taklet også en av de største slagerne fra hans tid utenfor bandet, «Månemannen» ganske bra.

Da «Liten Fuggel» kom som andre ekstranummer stilnet skrålet i bakre halvdel av Borggården, til fordel for løftede mobiltelefoner og rungende allsang av typen bandet ikke helt fikk med massene på tidligere i konserten. Vamp gjorde jobben, overbeviste mer enn de imponerte, under ganske krevende arbeidsforhold, selv om regnet heldigvis holdt seg unna.